

Ger de Koning

Aangenomen of meegenomen?

Reply

‘Ik zeg u: in die nacht zullen er twee op een bed zijn, de een zal meegenomen en de ander achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen malen, de een zal meegenomen en de ander achtergelaten worden. Twee op het veld, een zal meegenomen en de ander achtergelaten worden’.

Lukas 17:34-36

Vraag

Ik wil iets weten over de juiste betekenis van dit gedeelte, naar aanleiding van een toespraak die ik heb gehoord. Als ik goed heb geluisterd, hoorde ik u zeggen dat genoemde personen, waarvan de ene wel en de ander niet wordt aangenomen, werden weggenomen of meegenomen door het oordeel? Dit gebeurt bij de wederkomst van Jezus voor Zijn volk (zie vers 30 en 31).

Nu heb ik dikwijls horen uitleggen dat het hier zou gaan over Zijn komst op de wolken en dat dit betrekking zou hebben op de opname van de gemeente in heerlijkheid. Er bestaat nogal wat verwarring hierover en nu ben ik ook even in verwarring geraakt. Bedoelde u nu de wegneming van de gelovigen voordat het oordeel voltrokken wordt, dus positief? Of is het toch negatief? Graag enige toelichting van uw kant!

Antwoord

Dank voor deze vraag. Ik heb over deze verzen ook een vraag gekregen van een jonge broeder, die door zijn Statenvertaling met aantekeningen op het verkeerde

been is gezet. Ik zal daarover ook nog iets zeggen. Ik vind het in elk geval mooi om te merken dat er goed wordt meegelezen en geluisterd. Het is mogelijk dat ik iets heb gezegd wat niet juist zou zijn. Er staat niet voor niets dat de toehoorders moeten beoordelen of datgene wat wordt gezegd in overeenstemming is met de Schrift (1 Kor. 14:29). Daarover kunnen zo nodig, zoals in dit geval, vragen worden gesteld.

Ik wil graag op de gestelde vragen ingaan. Omdat er nogal wat aan verbonden is, wordt het een tamelijk uitgebreid antwoord. U zegt dat u vaker hebt horen uitleggen dat het in Lukas 17 zou gaan over de komst van de Heer Jezus op de wolken en dat dit dan betrekking zou hebben op de opname van de gemeente. Deze uitleg kan niet juist zijn. Als we het hele tekstgedeelte goed in zijn verband lezen, zien we twee belangrijke aspecten:

Het gaat over de zichtbare, voor alle op aarde levende mensen waarneembare terugkeer van de Heer Jezus naar de aarde.

Het gaat ook om de zichtbare, voor alle op aarde levende mensen waarneembare aanwezigheid van de Heer Jezus op de aarde.

Hier zien we al een duidelijk verschil met Zijn komst voor de gemeente. Als Hij voor de gemeente komt, komt Hij niet op de aarde. Hij neemt de gemeente van de aarde weg om Hem te ontmoeten in de lucht. Hij komt dan niet 'op de wolken', maar 'in wolken', als het ware erdoor omhuld (1 Thess. 4:15-18). Geen enkele ongelovige zal Hem zien. Geen enkele ongelovige zal de ontmoeting tussen Hem en de opgenomen gelovigen zien.

Laten we het tekstgedeelte waarover het in de toespraak ging, nog eens nagaan. In Lukas 17:22 en volgende verzen geeft de Heer aan Zijn discipelen – en ons – nader onderwijs over het koninkrijk van God in zijn toekomstige vorm. Hij legt daarbij vooral de nadruk op de dagen die vlak aan de vestiging van het koninkrijk van God op aarde vooraf zullen gaan. Dat zullen dagen zijn, zo zegt de Heer, waarin de discipelen zullen terugverlangen naar een van die dagen die Hij 'de dagen van de Zoon des mensen' noemt. Daarmee bedoelt de Heer de dagen waarop zij hebben genoten van Zijn aanwezigheid bij hen op aarde.

De uitdrukking 'de dagen van de Zoon des mensen' geeft aan dat het gaat om de lichamelijke aanwezigheid van de Heer Jezus op aarde. Dat maakt de titel 'Zoon des mensen' duidelijk. De Heer Jezus noemt Zichzelf zo. Deze titel heeft zowel betrekking op Zijn eerste komst op aarde als op Zijn tweede komst op aarde.

Er is wel een groot verschil tussen Zijn eerste komst en Zijn tweede komst. Bij Zijn eerste komst is Hij als de Zoon des mensen verworpen, heeft Hij geleden, is Hij

gestorven, maar ook weer opgestaan. Daarover spreekt Hij meerdere keren in de evangeliën (Mark. 8:31; 9:31; 10:33). Bij Zijn tweede komst als Zoon des mensen zal Hij in macht en majesteit verschijnen, het kwaad oordelen en daarna duizend jaar in gerechtigheid over de aarde regeren. Daarvan geeft Hij op de berg van de verheerlijking aan drie van Zijn discipelen een voorproef (Matt. 16:27-28; 17:1-8). Petrus spreekt daarover in zijn tweede brief (2 Petr. 1:16-18).

De Heer spreekt met Zijn discipelen over de toekomstige vorm van het koninkrijk. De toekomstige vorm van het koninkrijk is dat het rijk zichtbaar, openbaar, voor iedereen waarneembaar door Hem zal worden opgericht. Nu is het nog in verborgen vorm, een vorm die alleen wordt gezien door hen die geloven.

De Heer vertelt Zijn discipelen op welke wijze Hij zal komen. Dat gebeurt niet op een of andere geheimzinnige manier. Hij komt zoals de bliksem bliksemt over de hele aarde. Hij zal voor ieder mens, gelovig en ongelovig, op aarde zichtbaar zijn. Elk oog zal Hem zien (Openb. 1:7). Niemand zal het aan een ander hoeven te vertellen dat Hij er is. Zijn heerlijkheid en majesteit zullen dan voor iedereen onloochenbaar zijn.

Bij de opname van de gemeente, samen met alle oudtestamentische opgewekte gelovigen, gaat het er heel anders aan toe. Zoals hiervoor al is opgemerkt, zal de wereld van de komst van de Heer voor de gemeente niets zien. Als Hij voor de gemeente komt, komt Hij niet op aarde, maar in de lucht. Alleen zij die leven en in Hem geloven, zullen Hem tegemoet gaan in de lucht, samen met alle uit de doden opgestane gelovigen (1 Thess. 4:15-18).

De uitdrukking ‘de dagen van de Zoon des mensen’ maakt duidelijk dat het niet over de opname van de gemeente gaat. Die dagen zijn de dagen dat Hij openlijk, voor iedereen waarneembaar, op aarde zal verschijnen. Het is in dit opzicht zoals het ook bij Zijn eerste komst het geval was, toen Hij ook door iedereen waarneembaar op aarde rondwandelde.

De Heer vergelijkt de komende dagen van de Zoon des mensen, de dagen van Zijn terugkeer op aarde, met de dagen van Noach en de dagen van Lot. Toen leefden de mensen hun eigen leven, zonder zich ook maar iets van God aan te trekken. Over die mensen heeft God toen Zijn oordeel gebracht. Daarmee heeft Hij Zijn heerschappij bewezen. Daartoe had en heeft Hij het gezag en het recht.

Dat kenmerk van een leven voor zichzelf zonder God erbij te betrekken, hebben de dagen van de Zoon des mensen ook. Het zijn de dagen dat de Heer Jezus Zijn heerschappij niet langer in het verborgen uitoefent, maar als de Zoon des mensen openlijk over de schepping regeert. Die heerschappij zal beginnen met het

rechtvaardige oordeel over de zonde, die nu welig in de wereld tiert. Van dat oordeel geeft de Heer twee historische voorbeelden: de wereldwijde zondvloed in de tijd van Noach en de lokale vuurgloed in de tijd van Lot. Spotters wijzen dit bovennatuurlijke ingrijpen van de hand, maar de gelovige weet zeker dat het komt (2 Petr. 3:3-6).

De komst van de Zoon des mensen om te oordelen, zal voor de wereld ongedacht, onverwacht en ongewenst plaatsvinden (1 Thess. 5:3). Het zal net zo zijn als destijds de oordelen zijn gekomen over de hele aarde door middel van de zondvloed, en over Sodom en Gomorra door een vuur- en zwavelregen. De mensen toen hebben er ook helemaal geen rekening mee gehouden. Als Christus terugkomt, zullen allen verdorven worden die de aarde hebben verdorven (Openb. 11:18).

Trouw aan de Heer en aan Zijn getuigenis zal de ware en reddende wijsheid zijn. Wie toch het een of ander aards bezit belangrijker vindt dan zijn leven, zal zijn leven verliezen. De Heer herinnert aan de vrouw van Lot. Zij kon in haar hart niet loskomen van Sodom en dat werd haar noodlottig (Gen. 19:17, 26). Haar hart bleef gehecht aan de plaats waarover God het oordeel bracht, en daarom deelde ze in het oordeel over die plaats. Ze is een zoutpielaar geworden en daarmee een blijvende waarschuwing voor ons dat we ons niet aan de dingen van de wereld zullen hechten.

Wie meent dat hij het leven in deze wereld kan vasthouden, terwijl de Heer zegt dat hij het moet loslaten, zal zijn leven kwijtraken. Wie zijn leven loslaat en het in de hand van de Heer geeft, zal het mogen houden.

Na deze korte schets van het gedeelte vanaf Lukas 17:22 komen we bij de verzen waarover de vraag gaat, over het aangenomen of weggenomen worden en het achtergelaten worden. Het gaat om een oordeel waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen gelovigen en ongelovigen. De Heer Jezus weet wie werkelijk Zijn discipelen zijn en wie het slechts in schijn zijn (Matt. 7:21-23). We moeten steeds in gedachten houden dat Hij komt om te oordelen, en dat Hij daarna het Vrederijk vestigt. Dat wil zeggen dat wie Hem niet toebehoren, door het oordeel worden weggenomen. Wie Hem wel toebehoren, blijven achter om het Vrederijk binnen te gaan.

Hij weet in Zijn oordeel te onderscheiden in de nauwste betrekkingen, zoals die van een man en zijn vrouw die in de nacht samen in bed liggen. Een ander tafereel is dat van twee vrouwen die in de morgen meel aan het malen zijn om daarvan brood te kunnen bakken. Van hen zal ook de een meegenomen worden door het oordeel, terwijl de ander achterblijft om het Vrederijk binnen te gaan. Nog een ander

tafereel is het werk op het veld, waar twee mensen overdag mee bezig zijn. Ook daar vindt de scheiding plaats.

Zo zien we drie situaties waarin mensen zich zullen bevinden als de Heer plotseling zal verschijnen: in de nacht, in de morgen en overdag. Het laat zien dat Zijn komst overal op aarde opgemerkt wordt. Op het ene halfroond is het nacht en ligt men op bed, op het andere halfroond is het dag en is men aan het werk.

We zien de hand van God, Die weet te onderscheiden tussen wat Hij moet wegnemen door het oordeel en moet sparen om het koninkrijk ofwel het Vrederijk binnen te gaan. Het is ook niet het oordeel over de doden, maar een oordeel op aarde: ze zijn in een bed, bij de molen, op het veld.

De discipelen vragen waar het oordeel zal plaatsvinden. De Heer antwoordt dat het daar zal zijn waar het dode lichaam, het aas, zich bevindt. Een dood lichaam is een lichaam zonder geest. Het stelt het goddeloze deel van Israël voor, dat God in Christus heeft verworpen. Het is ook elk ander dood lichaam, waar het zich ook bevindt, want dit is algemeen van toepassing op elk mens individueel. Op ieder die geen leven uit God heeft en dus 'een dood lichaam' is, zal het oordeel neerdalen zoals gebeurt met gieren aan wie de prooi niet ontsnapt omdat die levenloos is.

Nu nog even over de Statenvertaling en de uitleg van dit vers. De Statenvertaling vertaalt: aangenomen en verlaten worden. De Herziene Statenvertaling vertaalt ongeveer gelijk: aangenomen en achtergelaten. In de Statenvertaling met uitleg wordt bij 'aangenomen' als uitleg gegeven: 'namelijk van God in genade'. Bij 'verlaten worden' staat als uitleg: namelijk om rechtvaardig veroordeeld te worden. De betekenis is precies andersom.

Ik ben geen Griekskenner. Daarom heb ik het woord dat is vertaald met 'aangenomen' (SV en HSV) of 'meegenomen' (Telos-vertaling) opgezocht in het verklarende woordenboek van Griekse woorden door W.E. Vine. Hij zegt dat het Griekse woord van toepassing is op 'het verwijderen van personen door het oordeel' (Matt. 24:40-41 en Luk. 17:34-35). Voor mij betekent het dat de weergave van het woord door 'meegenomen', zoals gebeurt in de Telos-vertaling, juist is. Het onderstreept de verklaring die ik van dit gedeelte heb proberen te geven.
